

Sfântul Antonie cinstit la biserica sa din centrul Capitalei

Data de 17 ianuarie are o însemnătate aparte pentru întreaga Biserică, în această zi făcându-se pomenirea întemeietorului monahismului creștin, Sfântul Cuvios Antonie cel Mare. Ziua de cinstire a marelui cuvios a fost întâmpinată cu multă bucurie și de comunitatea bisericii vechii Curți Domnești din centrul Capitalei, unde credincioși și pelerini au participat la programul liturgic bogat, care a culminat cu săvârșirea Sfintei Liturghii în ziua hramului de către Preasfințitul Părinte Ieronim Sinaitul, Episcop-vicar patriarhal, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

Programul liturgic dedicat zilei de pomenire a Sfântului Cuvios Antonie cel Mare a debutat la Biserica „Sfântul Anton”-Curtea Veche, Paraclis patriarhal, prin oficierea, în ajun, a slujbei Vecerniei unită cu Litia, de către un sobor de preoți și diaconi, condus de părintele consilier patriarhal Nicolae Dascălu, directorul Publicațiilor „Lumina” ale Patriarhiei Române.

În ziua pomenirii Sfântului Cuvios Antonie cel Mare au fost săvârșite slujbele

Acatistului și Utreniei sărbătorii, acestea continuând cu Sfânta Liturghie oficiată de către Preasfințitul Părinte Ieronim Sinaitul, Episcop-vicar patriarhal, înconjurat de un sobor de clerici din care au făcut parte părintele paroh Gheorghe Zaharia; părintele Emil Nedelea Cărămizaru, parohul Bisericii „Sfântul Gheorghe”-Nou; părintele Constantin Sergiu Nicolaescu, secretar al Protopopiatului Sector 3 Capitală; părintele Ciprian-Florin Apetrei, precum și alți clerici.

În cuvântul de binecuvântare rostit la sfârșitul Sfintei Liturghii, Preasfinția Sa a subliniat faptul că Sfântul Cuvios Antonie cel Mare, prin viețuirea și lucrarea sa, s-a asemănat modelelor ascetice arătate în Vechiul Testament: „Dacă privim în vremurile de demult, precum glăsuiește și troparul sfântului, el a luat chipul și viețuirea Sfântului Marelui Proroc Ilie Tesviteanul, dar și a Sfântului Elisei și, cu atât mai mult, viețuirea Sfântului Ioan Botezătorul. Aceștia sunt chipul acelor care fug de lume nu dintr-o lașitate, ci se îndepărtează pentru a-și găsi liniștea interioară, pentru a reuși să se lupte cu propriile păcate și patimi și a dobândi virtuțile. După ce au făcut aceasta, întărindu-se cu cuvântul lui Dumnezeu, devin povățuitori și îndrumători pentru lume, ca adevărați petrecători în virtute”.

Preasfințitul Părinte Ieronim Sinaitul a evidențiat modul în care Sfântul Antonie cel Mare, după ce s-a îmbunătățit prin viețuire aspră în pustie și prin rugăciune neîncetată, i-a povățuit pe cei care îi solicitau sfatul și ajutorul: „De faima Sfântului Antonie a aflat și Sfântul Împărat Constantin cel Mare, care i-a cerut sfatul printr-o scrisoare, iar sfântul cuvios, fiind încredințat de alți părinți că acest împărat ajută Biserica și creștinismul, i-a răspuns. A lăsat și scrieri, foarte multe dintre aforismele sale păstrându-se în Pateric și în Filocalii. Scrierile sale, mai ales cele în limba egipteană veche, se păstrează în colecția grecească a marelui învățat Migne. De asemenea, el este ocrotitorul orfanilor și al săracilor, devenind încă din viață mare făcător de minuni”.

În încheierea cuvântului, ierarhul a evidențiat una dintre învățăturile Sfântului Antonie cel Mare, anume aceea despre adevărata înțelepciune. „Sfântul Antonie spune că omul înțelept nu este acela care studiază carte și dobândește foarte multă învățătură. Om înțelept este acela care crede în Dumnezeu și care descinde din egoismul său, se smerește și vede cu ochii duhovnicești ce este bine și ce este rău”, a subliniat Preasfinția Sa.

Părintele paroh Gheorghe Zaharia a mulțumit, în cuvântul său de final, Preafericitului Părinte Patriarh Daniel pentru grija părintească arătată comunității pe care o păstorește, Preasfințitului Părinte Ieronim Sinaitul pentru slujire și cuvântul de binecuvântare, precum și tuturor celor care s-au implicat, clerici și credincioși pentru organizarea hramului vechii ctitorii domnești.

u anafură

